

destinada a moldre pinsos, actualment forma part del terra on s'hi troba una tapa per baixar al càrcol. Val la pena veure'l, és l'únic ben conservat de tots els molins covarxins. Es poden veure la botana, la roda d'àlems, l'alçador i el dau de bronze del banc.

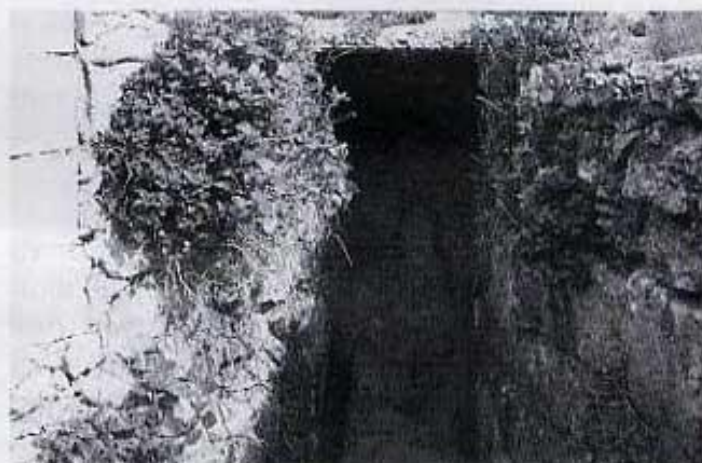
Com que les meves condicions físiques no eren les més adients, el dia de la visita em va acompanyar l'amic Rocher. Va ser ell qui va fer les fotos. Dubtava, però ajudat pel company de visita i per l'actual propietari, que ens va proveir d'un llum, també vaig

cal i de poca alçària per dur les dues moles, per això, a darreries, una de les moles era accionada per un motor. Tampoc tenia "limpia" hidràulica, però n'hi havia una de manual. Pel que fa a la bassa, a hores d'ara és un bancal amb una granja al fons, no gens-

La sèquia d'un quilòmetre de llargària es pot seguir en alguns trams, justament al principi i a l'acabament és on ha desaparegut. Agafava l'aigua sense assut, una paret senzilla situada baix del pont de la Venta la Figuera li canalitzava. Aquesta paret ha que-

Restes de la paret de la bassa

L'entrada al cup

Malgrat la humitat que hi ha, s'hi troba fang, tot és en bon estat de conservació. Encara vaig fer girar la roda d'àlems i per tant la mola. La sortida d'aigua del càrcol creua el carrer i es dirigeix vers el riu. Dues parets de pedra seca amb lloses a sobre envolten aquesta sortida.

baixar. Si no ho hagués fet després me n'haguera penedit.

No vull estar-me'n sense agrair a "Vicentica, Vicente" i als actuals propietaris del molí la amabilitat amb la que ens van rebre i les informacions que ens van facilitar.

És molí de cup verti-

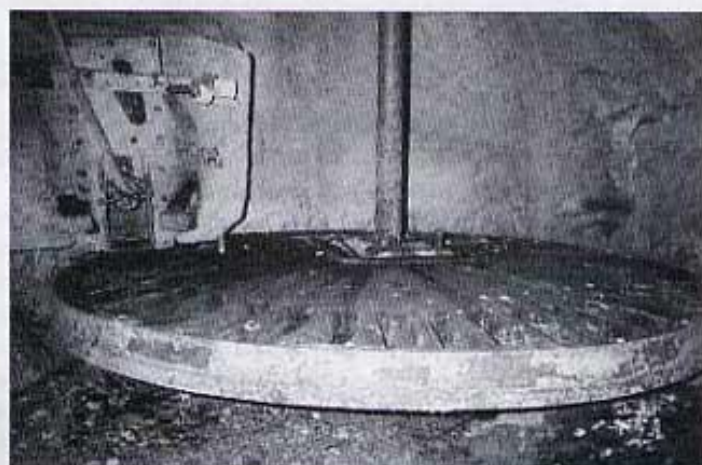
menys hi resten restes de la paret i l'entrada al cup. Era una bassa força allargada i de poca fondària. Me'n recordo d'aquest mirall quan des de la carretera estant reflectia guspises etliques de l'esmoreït sol del capvespre. Valia la pena deturar-se i gaudir-ne.

dat soterrada quan es va fer el pont més ample.

Rebia aquesta sèquia un cabdal afegit a l'indret de la font de la Venta. Uns troncs d'arbre buidats i lligats amb cadenes, de les quals es poden veure algunes restes, duien vers la sèquia, creuant el llit del riu, l'aigua de

Mola aro i gronsa

Botana i roda d'àlems